

ZORDUR KASABAYI TERK ETMEK

FERHAT ULUDERE

ferhatuludere@gmail.com

Trakya'nın ortasında, küçük bir kasabada dünyaya gelip kasabanın kentleşmesini izlerken hep aynı soruyu soruyorduk bazen kendimize bazen de birbirimize... Tıpkı Çiğdem Sezer'in Saklı Bahar adlı kitabındaki Bahar'ın sorduğu gibi...

"İnsan hem olduğu yeri sevip hem de niye gitmek ister?" diyordu Bahar... İnsan sevdiği yerde yaşamak ister, insan sevdiği yere bağlanır ama neydi içimizdeki kaçma duygusu. Çiğdem Sezer'in de anlattığı gibi yirmili yaşlarının başında, kasabanın korunaklı ikliminde büyüyen gençler için içinden çıkılmaz bir çelişkiydi bu. Seviyorduk kasabamızı, arkadaşlarımızı, dostlarımızı, ailemizi ama sevdiğimiz kadar onlardan kurtulmak da istiyorduk. Bizi oraya çeken, çektikçe bizi kendine bağlayan o topraktan köklerimiz daha da derine gitmeden kurtulmak istiyorduk. Parklardan, bahçelerden, ağaçlardan, rüzgardan ve kasabanın tüm yükünden kurtulmak istiyorduk... Nasıl olursa olsun, sonucu neye varacaksa varsın gitmek istiyorduk. Ve gittik!

Soluklanacak gölgeler bulana kadar gittik. Bazılarımız yakın yerlere kurduğu tezgâhını bazılarımız kimsenin bilmediği kadar uzağa gitti. Ama herkes gitti. Bir daha hiç dönmeyecek gibi vedalaştı herkes. Ne haber alacaktık kasabamızdan, ne de bir daha kasabalı olacaktık. Büyükşehirlerin dalgaları arasında yüzecek, boğulursak da orada boğulacaktık. Dünyayı, hayatı, başka insanları görerek, deneyimleyerek yaşayacaktık. Gittik... Öyle bir gittik ki, artık geriye dönüş utançtı. Geriye doğru atılan her adım bir kaybediş, büsbütün yenik olacaktık dönerssek, ama o çağrı kulağımızdan bir türlü gitmiyordu. Bir türlü susmuyordu yankılanan sesler. Gittiğimiz sokaklarda kasabadan tanıdık hayaller görmeye başlamıştık. Artık bizi geri çağırıyorduk kasabamızı. Utançtan boğulacağımızı düşünürken kasabanın içerisi geri dönmüş insanlarla doluydu. Herkes geri dönmüş, aslında kimse gidememişti. Uzak dediğimiz yerler hayallerde kalmış ve biz hayallerimiz kadar büyümüştük. Kasabayla barışmayı öyle öğrendik... Çiğdem Sezer de kasabalarından kurtulup daha sonra onunla barışacak olan gençleri anlatıyor Saklı Bahar'da. Küçük kasabada büyük hayaller kurup, kurduğu hayallerin peşine düşmeyi arzulayan gençleri. Sezer, göç etmiş bir aile-

Çiğdem Sezer

nin ekseninde bugünün Türkiye'sine odaklanıyor. Hayatlarına yön vermeye çalışan dört gencin yaşadıklarını, yaşamak istediklerini, umutlarını, karşılaştıkları sorunları masaya yatırıyor. Roman her şeye rağmen devam etmenin önemine vurgu yapıyor. Kitap gençlere kasabayı terk ederken gidilecek yolları gösterdiği kadar geri dönüş yolunu da öğretiyor.

Çiğdem Sezer'in kahramanlarıysa bir kıyı kasabasında yaşıyorlar. Zamanın yavaş aktığı, dalgaların hayatlara vurduğu, sessiz ve karmaşık bir kasaba anlatıyor yazar. Aslında bir kıyı kasabasını da değil bütün kasabaları anlatıyor. Dört genç değil hikâyenin kahramanı. Hayatının bir bölümünde yaşadığı kasabasını terk edeceğinin hayalini kurmaya cesaret edebilmiş herkesi anlatıyor. Herkesten bir anı, herkesten bir an ve her kasabalıdan bir yaşamışlık koyuyor Saklı Bahar'ın içine.